

me) beliggende i Frankrig. Afdøde fru Jäger var ved sin død bosiddende i Tyskland, og der skulle efter tysk lovgivning svares en tysk arveafgift.

Efter de tyske arveafgiftsregler skulle land- og skovbrugsejendomme beliggende i udlandet ansættes til den aktuelle markedsværdi ved arveafgiftsberegningen. Ejendomme beliggende i Tyskland skulle derimod værdiansættes efter særlige regler, som i praksis indebar, at grundlaget for afgiftsberegningen som et gennemsnit kun blev 10 pct. af markedsværdien. Disse regler baseredes bl.a. på standardiserede værdier for forskellige typer bedrifter og navnlig på grundlag af de gennemsnitlige faste indtægter af forretningsmæssigt drevne bedrifter i Tyskland pr. 1. januar 1996.

Desuden var der for tysk beliggende ejendomme en særligt høj bundgrænse, ligesom arveafgiften af den resterende del blev nedsat. Heller ikke disse regler gjaldt for udenlandsk beliggende ejendomme.

Theodor Jäger påklagede beregningen af arveafgift gennem det tyske klagesystem, og sagen blev indbragt som en præjudiciel sag for EF-Domstolen. Domstolen blev bedt om at tage stilling til, om de tyske regler var i overensstemmelse med Traktatens regler om kapitalens frie bevægelighed.

Domstolen konkluderer, at de tyske regler er en hindring for kapitalens frie bevægelighed. Hvis man er bosiddende i Tyskland, gør de tyske arveafgiftsregler det kort fortalt mindre attraktivt at erhverve land- og skovbrugsejendomme i udlandet end i Tyskland.

Fra de tyske myndigheders side fremførte man en række argumenter for, at regelsættet ikke var af en sådan karakter, at de kunne være i strid med Traktaten. Blandt de fremførte argumenter var, at det var praktisk vanskeligt at anvende de værdiansættelseskriterier, der var fastsat for tyske ejendomme, på ejendomme beliggende i udlandet. Værdiansættelsen af tyske ejendomme tog udgangspunkt i standardiserede værdier for forskellige typer bedrifter, og disse værdier var baseret på statistisk materiale udarbejdet af de tyske myndigheder. Lignende oplysninger om land- og skovbrugsejendomme beliggende i udlandet ville ikke være tilgængelige for de tyske myndigheder.

Domstolen bemærker hertil, at selv om det kan være svært for de nationale myndigheder at anvende værdiansættelsesproceduren i den tyske lovgivning på land- og skovbrugsejendomme beliggende i en anden medlemsstat, kan dette ikke begrunde en kategorisk afvisning af at give de samme skattefordele for ejendomme beliggende i udlandet, eftersom man kan anmode den arveafgiftspligtige om selv at meddele de oplysninger, som er nødvendige. Domstolen konkluderer herefter,

at den tyske lovgivning ikke er begrundet i et tvingende alment hensyn, og at ordningen er i strid med Traktatens regler om kapitalens frie bevægelighed.

3.2. *Konsekvenser af dommen.*

Det centrale i Jäger-dommen er, at EU-medlemsstaterne ikke kan beskatte ejendomme beliggende i andre medlemsstater hårdere, end man beskatter ejendomme, som er beliggende på medlemsstatens eget territorium, idet noget sådant vil være en hindring for kapitalens frie bevægelighed. Videre fastslår dommen, at praktiske hensyn ikke kan begrunde en sådan hindring.

Da ejendomsværdiskat af udenlandsk beliggende ejendomme ikke beregnes på samme grundlag som ejendomsværdiskat af en dansk ejendom, og den udenlandske ejendom hermed formentlig beskattes højere end den danske, kan de gældende danske regler ikke opretholdes efter Jäger-dommen. Baggrunden for de danske regler er som nævnt praktiske hensyn, og sådanne hensyn kan efter dommen ikke begrunde en sådan skattemæssig forskelsbehandling af indenlandsk beliggende fast ejendom og ejendomme beliggende i andre EU-medlemsstater.

Overvejelser af samme karakter gør sig gældende for så vidt angår beskattningen af fri sommerbolig beliggende i udlandet.

3.3. *Kommissionens åbningskrivelse.*

Det skal videre nævnes, at Danmark den 6. juni 2008 modtog en såkaldt åbningskrivelse fra Kommissionen om ejendomsværdibeskatningen. En åbningskrivelse er det første formelle trin i en egentlig traktatkrænkelsesprocedure. En sådan skrivelse indeholder Kommissionens argumentation for, hvorfor man anser en given national regel for at kunne være i strid med EU-retten, og den pågældende medlemsstat bliver bedt om at komme med sine bemærkninger her til.

Kommissionen meddeler i den modtagne åbningskrivelse, at man på grundlag af Jäger-dommen ikke finder, at de danske regler er i overensstemmelse med EU-retten. Regeringen er enig i dette synspunkt. Det bemærkes, at det her foreliggende lovforslag ville være blevet fremsat, uanset om der var kommet en åbningskrivelse fra Kommissionen eller ej.

4. *Lovforslagets indhold.*

4.1. *Ændring af ejendomsværdiskatteloven.*

Jäger-dommen nødvendiggør alene, at reglerne ændres for så vidt angår ejendomme, der er beliggende i EU/EØS-lande. Imidlertid ville det ikke være hen-